

inleiding op de reeks 'evangelie'-commentaren van de Goede Week

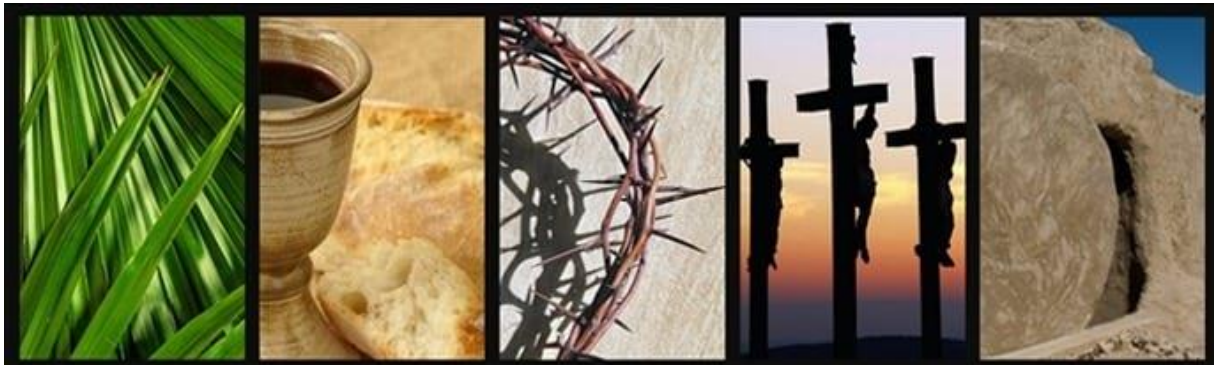
Gewoonlijk geven wij hier een kort commentaar op het Evangelie van de dag. Maar in de Goede Week is het 'verhaal' genoegzaam bekend. Jezus gaat consequent de weg van zijn leven, die inbegrijpen zijn dood en verrijzenis. Ze zijn de vervulling van hoe hij zelf heeft geleefd, maar ook de vervulling van wat hij in 'de Schriften' (wat wij 'het Oude Testament' noemen) las. Daarom volgen we dit jaar van Palmzondag t.e.m. Paasmaandag niet rechtstreeks de Evangelies, maar de eerste lezingen van die dagen.

Veel 'uitleg' hoeven ze meestal ook niet. Het belangrijkste is ze te overwegen: lees en herlees, zie en verwonder je, peil naar de diepte van het Godsgebeuren in de mens. We geven telkens ook de bijhorende Psalm mee. Jezus kende die, hij bad ze. In deze teksten kunnen wij mee zijn roeping, zijn levensweg en zijn gebed tot de onze maken.

(De tekst van de lezingen is uit *NBV21*, van de Psalmen uit *150 Lieder ten Léven*.)

(Wie deze teksten elders wil gebruiken mag dat vrij doen. Wil echter misschien van de gelegenheid gebruik maken om mee 'het Goede Nieuws' te verspreiden en onze dagelijkse commentaren verder kenbaar te maken.)

(Elke dag van de Goede Week begint op een nieuwe bladzijde.)

zondag 29 maart 2026 – 6de zondag van de Vasten: Palmzondag A
Jes.50,4-7(-9a) (= 3^{de} lied vd lijdende dienaar) + Psalm 22

*⁴ God, de Heer, schoolde mijn tong als die van een leerling,
zodat ik de moedeloze kan opbeuren.*

*Elke ochtend wekt hij mijn oor,
rust mij toe om als een leerling te luisteren.*

*⁵ God, de Heer, heeft mijn oren geopend
en ik heb geen verzet geboden,
ik ben niet teruggedeinsd.*

*⁶ Ik heb mijn rug blootgesteld aan mijn folteraars,
wie mij de baard uitrokken, bood ik mijn wangen aan.
Ik heb mijn gezicht niet verborgen
toen ze mij beschimpten en bespuwden.*

*⁷ God, de Heer, zal mij helpen,
daarom word ik niet gekwetst
en is mijn gezicht zo onbewogen als een rots,
want ik weet dat ik niet beschaamd zal staan.*

*⁸ Hij die mij recht verschaft is nabij.
Wie durft tegen mij een geding aan te spannen?
Laten we samen voor het gerecht verschijnen.
Wie is mijn tegenstander in deze zaak?
Laat hij mij tegemoet treden.*

*⁹ God, de Heer, zal mij helpen –
wie zal mij dan veroordelen?*

In Gods levensschool, zijn wij allen leerlingen. Een leerling moet leren spreken en leren luisteren. Het staat er in die volgorde, omdat het dóel spreken is: niet te zwijgen over wat moet gezegd worden, mij niet terug te trekken bij wat moet gedaan worden, juist die mensen op te zoeken die stemloos geworden zijn in moedeloosheid.

Maar de 'leer-volgorde' is omgekeerd: éérst leren luisteren, anders zullen we nooit leren Góds Woord te spreken.

En dan ... niet terugdeinzen voor het Woord dat mij toegesproken wordt ...

Kan ik dat? Over dat kunnen valt nogal te twijfelen als we dat uit eigen kracht denken te moeten doen. Het begint wél met een willen, een verlangen – vurig verlangen – Gods Woord te mogen zijn.

De 'lijdende dienaar', die profetische figuur in het boek Jesaja, van wie we hier 'het 3de lied' horen, ging deze weg. Jezus ook, ten einde toe. En ik ...?

Bidden we ook:

Psalm 22

*Zij verdeelden de kleren van Jezus onderling
en dobbelden om zijn gewaad.*

² *Mijn God, mijn God,
waarom heb Je mij verlaten?
Waarom blijf Je ver –
ver van mijn schreeuwen om hùlp?*

³ *“Mijn God,” roep ik overdag
– Je antwoordt niet.
“Mijn God,” roep ik ‘s nachts
– ik vind geen stilte.*

⁵ *Maar op Jou vertrouwden onze vaders;
zij vertrouwden, en Jij hebt hen gered.*

⁶ *Tot Jou riepen zij, en zij ontkwamen;
zij vertrouwden, en werden niet beschàamd.*

⁷ *Maar ik ben een worm, geen mens,
gesmaad en veracht door de aardeling.*

⁸ *Al wie mij ziet spot met mij.
Ze grijnzen en schudden meewarig het hòofd:*

⁹ *“Hij leunt toch op de Heer?
Laat die hem dan bevrijden;
laat die hem dan redden,
als Hij hem bemint!”*

¹⁰ *Toch – Jij ving mij op bij mijn geboorte
en legde mij veilig op deze aarde.*

¹¹ *Jou werd ik toegewijd
van de moederschoot àf.*

Van mijn oorsprong af, ben Jij mijn God.

¹² *Hou Je dan niet ver van mij,
want benauwdheid is dichtbij
en een helper ver wèg.*

¹³ *Een troep vee dringt om mij heen,
als sterke stieren omsingelen ze mij.*

¹⁴ *Zij sperren hun muil tegen mij open,
als een bloeddorstig brullende lèeuw.*

¹⁵ *Als water ben ik uitgegoten,
mijn beenderen geradbraakt,*

- mijn ingewanden ingesnoerd,
als was is mijn hart gesmòlten.*
- 16 *Mijn kracht is verdroogd als een potscherf,
mijn tong kleeft aan mijn gehemelte.
In het stof van de dood
leg Jij mij al nèer.*
- 17 *Een meute honden dringt om mij heen,
kwaaddoeners omsingelen mij.
Mijn handen en mijn voeten
hebben ze doorbòord.*
- 18 *Mijn beenderen kan ik tellen
– zij kijken vol leedvermaak toe.*
- 19 *Ze verdelen mijn kleren onder elkaar;
ze dubbelen om mijn gewaad.*
- 20 *Maar Jij, mijn God, wees Jij nabij;
mijn Kracht, haast Je mij te helpen!*
- 21 *Red van de dood mijn leven,
mijn wezen uit de klauw van die honden.*
- 22 *Verlos mij uit de muil van de leeuw;
tegen de horens van die stieren,
bescherm mij.
Jij geeft mij antwoord!*
- 23 *Ik zal van Jou vertellen in mijn kring,
te midden van het volk zal ik Jou prijzen.*
- 24 *Dienaars van de Heer, prijs Hem!
Heb ontzag voor Hem, heel Gods volk!*
- 25 *Neen, Hij breekt het zwakke niet,
verwerpt de smart van de verdrukte niet;
zijn Gelaat verbergt Hij niet.
Wie Hem roept, hòort Hij!*
- 26 *Tot Jou mijn lof, te midden het volk;
aan Jou mijn gelofte bij je dienaars:*
- 27 *De nederigen mogen maaltijd houden.
Je leve eeuwig! – jullie die Hem zòeken.*
- 28 *Dan zullen alle uiteinden van de aarde
Jou gedenken en zich tot Jou keren;
alle volken zich voor Jou buigen,*
- 29 *want koning ben Jij!*

- 30 *Wie niemand dacht nodig te hebben,
zal dankend aanzitten aan jouw Maaltijd,
en danken zal ook
wiens leven neerlag in het stòf.*
- 31 *De kinderen zullen Jou dienen
en het vertellen aan hun kinderen:*
- 32 *"God is gerechtig;
= dit heeft Hij gedàan!"*

maandag 30 maart 2026

Jes.42,1-7 (= 1ste lied vd lijdende dienaar) + Psalm 27

¹ Hier is mijn dienaar, hem zal Ik steunen,
hij is mijn uitverkorene, in hem vind Ik vreugde,
Ik heb hem met mijn geest vervuld.

Hij zal alle volken het recht doen kennen.

² Hij schreeuwt niet, hij verheft zijn stem niet,
hij roept niet luidkeels in het openbaar;

³ het geknakte riet breekt hij niet af,
de kwijnende vlam zal hij niet doven.

Het recht zal hij zuiver doen kennen.

⁴ Hij zal niet uitdoven en niet breken
tot hij op aarde het recht heeft gevestigd;
de eilanden zien naar zijn onderricht uit.

⁵ Dit zegt God, de HEER,

die de hemel heeft geschapen en uitgespannen,

die de aarde heeft uitgespreid

met alles wat zij voortbrengt,

die de mensen op aarde levensadem geeft,

en levensgeest aan allen die daar verkeren:

⁶ In gerechtigheid heb Ik, de HEER, jou geroepen.

Ik zal je bij de hand nemen en je behoeden,

Ik neem je in dienst voor mijn verbond met het volk

en maak je tot een licht voor alle volken,

⁷ om blinden de ogen te openen,

om gevangenen te bevrijden uit de kerker,

wie in het duister zitten uit de gevangenis.

Is het lastig dienaar te worden van zo'n veeleisende Heer?

Misschien hebben wij het nog het moeilijkst met onze stem níet te verheffen, níet te schreeuwen, níet met veel misbaar onze eigen opinie op te dringen?

Al helemaal moeilijk hebben wij het om 'het geknakte riet' níet te breken! Liever maken wij ons groot ten koste van een ander.

Maar die Heer roept ons wel degelijk. Hij stelt een verbluffend groot vertrouwen in ons.

Hij heeft onze dienst nodig voor zijn verbond met het volk. Hij legt het in onze handen om wie in duisternis zitten licht te brengen!

En die Heer steunt ons daartoe. Hij geeft ons zín Lévensadem. Hij neemt ons bij de hand en leid ons. En het helpt dit 'lied van de lijdende dienaar' soms eens in de mond te nemen; of een Psalm te bidden ...

Bidden we ook:

Psalm 27

Eén iets slechts, zoek ik, dat ik mag verblijven in God.

- 1 Mijⁿ God, Jij bent mijn licht en verlòssing.
Voor wie zou ik vrézen?
Jij bent mijn kràcht tot lèven.
Voor wìe zou ik bàng zijn?*
- 2 Kwaden stormden op mij àf
– ze lustten mij ráuw –;
tegenstanders stonden tègen mij òp,
maar zij, zìj kwamen ten v`l.*
- 3 Al slaat men kamp tegen mij òp,
mijn hart vreest níet.
Al stookt men oorlog tègen mij,
ik blijf vertrouwen.*
- 4 Een iets slechts, zòek ik, mijn God,
dat ik mag verblijven in J`ou,
jouw beminnen màg beminnen,
al de dagen v`n mijn lèven.*
- 5 Ja, Jij laat mij schùilen bij Jou
op de dag v`n het kwáad.
Jij h`rbergt mij
hoog òp de ròts.*
- 6 Zo mag ik rechtop blijven,
ondanks de vijanden r`ndom míj.
Daarom draag ik mijn vrèugde aan Jou òp:
zang en muziek voor J`ou, mijn G`d!*
- 7 Hoor, Heer, mijn roepende stèm.
Wees mij genadig. Antwoord míj!*
- 8 Mijn hart zegt Jou n`: "Zoek Mij",
en ik zòek jouw nabijheid.*
- 9 Verberg Je niet voor mij;
verwerp je dienaar níet in tóorn.
Mijn hulp ben Jij – altijd.
Verlaat mij niet, G`d, mijn verlòssing.*
- 10 Mijn vader en moeder kunnen mij verl`ten –
Jij, mijn God, hebt mij al áangenomen.*
- 11 Leer mij, G`d, jouw wèg;*

leid mij op èffen pàden.

Laat mij ontsnappen aan mijn tègenstanders.

¹² *Geef mijn wezen niet aan mijn verdrúkkers,
want zij getuigen lèugens tegen mij
en briësen van geweld.*

¹³ *Als ik niet had geloofd in jouw beminnen
in het land van de lévenden ...*

¹⁴ *Wacht dan de Heer; wees stèrk van hàrt,
= vat moed; wàcht de Hèer!*

dinsdag 31 maart 2026

Jes.49,1-6 (= 2^{de} lied vd lijdende dienaar) + Psalm 71

¹ Eilanden, hoor mij aan,
verre volken, luister aandachtig.
Al in de schoot van mijn moeder
heeft de HEER mij geroepen,
nog voor ze mij baarde noemde Hij mijn naam.
² Mijn tong maakte Hij scherp als een zwaard,
Hij hield me verborgen in de schaduw van zijn hand;
Hij maakte me tot een puntige pijl,
Hij stak me weg in zijn pijlkoker.
³ Hij heeft me gezegd: 'Mijn dienaar ben jij.
In jou, Israël, toon Ik mijn luister.'
⁴ Maar ik zei: 'Tevergeefs heb ik me afgemat,
ik heb al mijn krachten verbruikt,
het was voor niets, het heeft geen zin gehad.
Maar de HEER zal mij recht doen,
mijn God zal mij belonen.'
⁵ Toen sprak de HEER –
Hij die mij al in de moederschoot
gevormd heeft tot zijn dienaar
om Jakob naar Hem terug te brengen,
om Israël rond Hem te verzamelen,
zodat ik aanzien zou genieten bij de HEER
en mijn God mijn sterkte zou zijn.
⁶ Hij zei: 'Dat je mijn dienaar bent
om de stammen van Jakob op te richten
en de overlevenden van Israël terug te brengen,
dat is nog maar het begin.
Ik zal je maken tot een licht voor alle volken,
opdat de redding die Ik brengen zal
tot aan de einden der aarde reikt.'

De weg sinds onze geboorte tot nu is al lang – al te lang voelt het soms, als we ontmoedigd raken over wat we (maar) bereiken. Het zag er allemaal zo veelbelovend uit, maar zie nu eens: "Tevergeefs heb ik mij afgemat."

Is dat zo dat wij al van in de moederschoot geroepen zijn zijn dienaar te worden? Het Mysterie van Gods liefde reikt eindeloos ver en diep, véél dieper dan ikzelf kan bevroeden – waarom dan ook niet tot aan mijn uiterste begin, en voorbij het uiterste einde?! Elk menskind is geroepen die goddelijke liefde gestalte te geven. En liefde is 'lankmoedig' (zie Paulus' 'hooglied op de liefde' in 1Kor.13,4) – lang-moedig. Gods

Lévensgeest die in ons werkzaam is, 'is van lange adem'! We staan nog maar aan het begin ...!

Bidden we ook:

Psalm 71

In benauwdheid en tegenslag doet de Heer ons rechtop staan.

- 1 *Bij Jou, God, mág ik schúilen;
bij Jón verblèek ik nóoit.*
- 2 *In jòuw geréchtigheid, bevrijd mij;
neig je oor naar mij; réd mij!*
- 3 *Wees voor mij een stérke róts,
een stevig hús, mij tot tóevlucht.*
- 4 *Mijn Gód, bevrijd mij
uit de handen van de verdwáasden.*
- 5 *Want Jij, mijn Gód, bent mijn hóop,
mijn vertróuwen van jòngs af áan;*
- 6 *van de moederschoot af ben Jij mij tot stèun.
Voor Jou was steeds mijn lóflied.*
- 7 *Voor velen was ik verbázingwékkend
– Jij was mijn stérkte, mijn tóevlucht.*
- 8 *Mijn mònd is vól van jouw lòf,
mijn dagen van jouw lúister!*
- 9 *Ook in mijn óuderdom verláat Jij mij niet,
wanneer mijn kráchten bèzwijken,*
- 10 *wanneer belàgers lóeren op mijn lèven:*
- 11 *“Jaag hem op. Er is geen verlósser!”*
- 12 *God, wees dán niet vér van mij;
mijn Gód, kom hàastig mij te húlpl!*
- 13 *Laat mijn tègenstánders verblèken,
die mijn wezen weerstreven vergáan.*
- 14 *Maar ik, ik blijf hópen en zingen jouw lóf.*
- 15 *Ik zal vertéllen van jòuw geréchtigheid;
hoewel ik jouw hândelen níet kan bevàtten,*
- 16 *zal ik verkondigen jouw geréchtigheid.*
- 17 *Mijn God, Jij onderwees mij van jóns af áan
en nú nog vertel ik jouw gròte dáden.*
- 18 *Nu mijn haren grijzen: jouw nabíje kràcht*

zal ik alle komenden verkondigen.

¹⁹ *Groot is jouw gerechtigheid, God – wie is als Jón?*

²⁰ *Ik zag veel benáuwdheid èn tégenslag.*

Jij doet mij herlèven úit de diepten.

²¹ *Dat ik rechtop mag staan, vertróost mij.*

²² *Dan zal ik jouw tróuw bezíngen*

met hármonie van snàren, mijn Gód.

²³ *Heel mijn wezen zíngt van zálighèid:*

²⁴ = *"In jouw gerechtigheid heb Jij mij bevrijd!"*

woensdag 1 april 2026

Jes,50,4-9a (= 3^{de} lied vd lijdende dienaar) + Psalm 69

*⁴ God, de Heer, schoolde mijn tong als die van een leerling,
zodat ik de moedeloze kan opbeuren.*

*Elke ochtend wekt hij mijn oor,
rust mij toe om als een leerling te luisteren.*

*⁵ God, de Heer, heeft mijn oren geopend
en ik heb geen verzet geboden,
ik ben niet teruggedeinsd.*

*⁶ Ik heb mijn rug blootgesteld aan mijn folteraars,
wie mij de baard uitrokken, bood ik mijn wangen aan.
Ik heb mijn gezicht niet verborgen
toen ze mij beschimpten en bespuwden.*

*⁷ God, de Heer, zal mij helpen,
daarom word ik niet gekwetst
en is mijn gezicht zo onbewogen als een rots,
want ik weet dat ik niet beschaamd zal staan.*

*⁸ Hij die mij recht verschaft is nabij.
Wie durft tegen mij een geding aan te spannen?
Laten we samen voor het gerecht verschijnen.
Wie is mijn tegenstander in deze zaak?
Laat hij mij tegemoet treden.*

*⁹ God, de Heer, zal mij helpen –
wie zal mij dan veroordelen?*

(Dit is hetzelfde lied als op Palmzondag, en hetzelfde commentaar. Kan een lied twee maal hetzelfde klinken? Misschien lezen we het nu in een groeiend licht, en werpt de andere Psalm daar zijn eigen licht op?)

In Gods levensschool, zijn wij allen leerlingen. Een leerling moet leren spreken en leren luisteren. Het staat er in die volgorde, omdat het dóel spreken is: niet te zwijgen over wat moet gezegd worden, mij niet terug te trekken bij wat moet gedaan worden, juist die mensen op te zoeken die stemloos geworden zijn in moedeloosheid.

Maar de 'leer-volgorde' is omgekeerd: éérst leren luisteren, anders zullen we nooit leren Góds Woord te spreken.

En dan ... niet terugdeinzen voor het Woord dat mij toegesproken wordt ...

Kan ik dat? Over dat kunnen valt nogal te twijfelen als we dat uit eigen kracht denken te moeten doen. Het begint wél met een willen, een verlangen – vurig verlangen – Gods Woord te mogen zijn.

De 'lijdende dienaar', die profetische figuur in het boek Jesaja, van wie we hier 'het 3de lied' horen, ging deze weg. Jezus ook, ten einde toe. En ik ...?

Bidden we ook:

Psalm 69

Zij deden gif in mijn eten; zij lesten mijn dorst met azijn.

² *Red mij, Gód!*

Het water staat mij tot de líppen.

³ *Ik zink weg in modderige diepten;
ik vind geen grònd onder mijn voeten.*

*Ik ben in kolkende wáteren geraakt
en de vloed overspóelt mij.*

⁴ *Van roepen uitgeput en bràndend mijn keel;
mijn ogen bezwijken van ùitzien naar Jou.*

⁵ *Talrijker dan háren op mijn hoofd,
zij die mij háten zonder reden;
machtig mijn verwòesters,
die zonder grond mijn vñjanden zijn.*

*Moet ik dan terúggeven
wat ik nooit heb geróofd?*

⁶ *Maar Jij, mijn God, Jij kent mijn dwàasheid;
mijn ware schuld is Jòu bekend.*

⁷ *Laat dan door mij niet bescháamd worden
wie uitzien naar Jou, God van de máchten;
laat door mij niet te schànde staan
wie zoeken naar Jou, God van bevrijding.*

⁸ *Want om Jou komt smaad en schánde over mij:
een vreemdeling ben ik voor mijn verwánten.*

⁹ *De ijver voor jouw huis heeft mij vertèerd;
de smaad van wie Jou smaadt valt op mij neer.*

¹⁰ *Ik treurde en vastte – zij mínachtten mij;
ik trok een boetekleed aan – zij lachten er mij om úit.*

¹¹ *Op straat wordt over mij geròddeld
en drinkers zingen een spòtlied op mij.*

¹² *Maar ik, ik bid tot Jóu, mijn God
– tijd van jouw Genáde.
God, in jouw grote gòedheid:
antwoord mij door jouw trouwe rèdding.*

¹³ *Jij trekt mij uit de modder voor ik wégzink;
Jij redt mij van wie mij háten,
en de kolkende wàteren*

- 16 *laat Je niet mij overspoelen.*
- De diepten laat Je niet mij opslokken,
de put haar mond niet boven mij sluiten.*
- 17 *Jij antwoordt mij. Hoe goed jouw Genade!
In jouw grote ontferming wend Je Je naar mij.*
- 18 *Verberg je Gelaat niet voor mij.
Ik ben benauwd. Háast Je! Antwoord mij!*
- 19 *Kom mijn wezen nabij. Rød mij.
Omwille van mijn vijanden: verlòs mij!*
- 20 *Jij, Jij kent mijn smaad en mijn schánde.
Mijn verdrukkers vernederen mij om Jóu.*
- 21 *Mijn hart is van verachting verzwàkt.
Ik hoopte op medeleven – niets; op troost – niets.*
- 22 *Ze deden gíf in mijn eten
en lesten mijn dorst met azíjn.*
- 30 *Maar ik, ellendig in pijn,
ben veilig door jouw beschèrming.*
- 31 *Daarom prijs ik jouw Naam met een líed;
in dank bejubel ik jouw gróotheid!*
- 33 *Ik buig mij neer en zie in vrèugde;
mijn hart zoekt Jou en herlèeft!*
- 34 *Want Jij hoort wie hun nood roepen tot Jóu;
Je vindt niet te min wie vást zit in kluisters.*
- 35 *Laat hemel en aarde Jou dan lòven,
de zeeën en al wat popelt en lèeft!*
- 36 *Want Jij bouwt een stad en een wóning;
wij zullen haar éerven.*
- 37 *Wie dient en mint jouw Nàam*
- = *zullen er blijvend wònen.*

donderdag 2 april 2026 – Witte Donderdag
Exodus 12,1-8.11-14 + Psalm 116

¹ De HEER zei tegen Mozes en Aäron, nog in Egypte: ² 'Voortaan moet deze maand bij jullie de eerste maand van het jaar zijn. ³ Zeg tegen de hele gemeenschap van Israël: "Op de tiende van deze maand moet elke familie een lam of een bokje uitkiezen, elk gezin één. ⁴ Gezinnen die te klein zijn om een heel dier te eten, nemen er samen met hun naaste burens een, rekening houdend met het aantal personen en met wat ieder nodig heeft. ⁵ Het mag het jong van een schaap zijn of het jong van een geit, als het maar een mannelijk dier van één jaar oud is zonder enig gebrek. ⁶ Houd dat apart tot de veertiende van deze maand; die dag moet de voltallige gemeenschap van Israël de dieren in de avondschemer slachten. ⁷ Het bloed moeten jullie bij elk huis waarin een dier gegeten wordt, aan de beide deurposten en aan de bovendorpel strijken. ⁸ Rooster het vlees en eet het nog diezelfde nacht, met ongedesemd brood en bittere kruiden.

¹¹ Zo moeten jullie het eten: met je gordel om, je sandalen aan en je staf in de hand, in grote haast. Dit is een maaltijd ter ere van de HEER, het Pesachmaal. ¹² Ik zal die nacht rondgaan door Egypte, en ik zal daar alle eerstgeborenen doden, zowel van de mensen als van het vee, en ik zal alle Egyptische goden een afstraffing geven, want ik ben de HEER. ¹³ Maar jullie zal ik voorbijgaan: aan het bloed zal ik jullie huizen herkennen, en door dat merkteken zal de dodelijke plaag waarmee ik Egypte straf, jullie niet treffen.

¹⁴ Die dag moet voortaan een gedenkdag zijn, die je moet vieren als een feest ter ere van de HEER. Dit voorschrift blijft voor altijd van kracht, alle komende generaties moeten die dag vieren.

Dit is het begin van iets ongehoord nieuws! Mensen hebben het nog nooit gehoord – God heeft het schreien van zijn volk gehoord! (Ex.3,7)

Het nieuwe ontstaat uit niet-leven!

Dat is zo 'in het begin' (= in beginsel, als principe). Dat is voor het Godsvolk zo. En Jezus neemt deze levensdraad op en diept ze 'eindeloos' ver uit: zelfs uit niet-leven ontstaat nieuw leven!

Jezus toont hoe dit kan. Door zijn dood en verrijzenis? Ook. Door het brood en de wijn? Ook. Maar 'kleiner' – en daardoor grootser – én concreter werkzaam doet hij dat door dienend te knielen voor die vriend die hem straks zal verraden en net die de voeten te wassen ...

Bidden we ook:

Psalm 116

Ik zoek te vergoeden alle Genade die de Heer mij geeft.

¹ *Ik heb Jou lief, mijn Góð!
Jij hoort mijn smékende stem.*

- 2 Je neigt je òor naar mij;
ik roep Jou aan, elke dág.
- 3 Ik verstrík en verstík
in angst en pijn – dóodsbenàuwd.
- 4 Maar ik roep jouw Nàam:
"Ach, God, red mijn léven!"
- 5 Genádig ben Jij en rechtváardig,
onze God vól erbàrmen.
- 6 Je beschermt de eenvòudigen:
ik was diep gezonken – Jij rédt mij.
- 7 Keer dan terug, mijn ziel, náar zijn rúst
– ja, Hij héeft je herstèld.
- 8 Je ogen heeft Hij behoed voor trànen,
je voeten voor het strúikelen.
- Ja, Jij rédt mijn léven!
- 9 Nú mag ik wàndelen
weer voor jouw Gelàat
in het land van de lévenden.
- 10 Ik vertrouw, dáarom spréek ik,
ook al ben ik érg ternèer gedrukt.
- 11 In mijn verwarring, dàcht ik:
"Geen mens is te vertróuwen."
- 12 Hoe kan ik óoit Jou vergóeden
alle Genáde die Jij mij gèeft?
- 13 De heilsbeker zal ik heffen in jouw Nàam,
14 vervullen mijn geloften voor jouw vólk.
- 15 Kostbaar ís in jouw ógen
het stérven van jou tòegewijden.
- 16 Ach, God, ik ben jouw dienaar:
Jij lost al waar ik vást aan zit.
- 17 Jou zal ik bréngen mijn dánk,
aanróepen jouw Nàam,
19 en staande in jouw hùis
18 = vervullen mijn geloften voor jouw ménsen.

vrijdag 3 april 2026 – Goede Vrijdag
Jes.52,13 – 53,12 (= 4^{de} lied vd lijdende dienaar) + Psalm 31

¹³ Ja, mijn dienaar zal slagen,
hij zal groots zijn en hoogverheven.
¹⁴ Zoals hij velen deed huiveren
– zo mismakkt was hij, zo weinig menselijk zijn aanblik,
zijn uiterlijk had niets meer van een mens –,
¹⁵ zo zal hij veel volken opschrikken,
en koningen zullen sprakeloos staan.
En zij aan wie niets was verteld, zullen zien,
zij die niets hadden gehoord, zullen begrijpen.
¹ Wie kan geloven wat wij hebben gehoord?
Aan wie is de macht van de HEER geopenbaard?
² Als een loot schoot hij op onder Gods ogen,
als een scheut uit dorre grond.
Onopvallend was zijn uiterlijk,
hij miste iedere schoonheid,
zijn aanblik kon ons niet bekoren.
³ Hij werd veracht, door mensen gemeden,
hij was een man die het lijden kende
en met ziekte vertrouwd was,
een man die zijn gelaat voor ons verborg
en door ons werd verguisd en geminacht.
⁴ Maar hij was het die onze ziekten droeg,
die ons lijden op zich nam.
Wij echter zagen hem als een verstoteling,
door God geslagen en vernederd.
⁵ Om onze zonden werd hij doorboord,
om onze wandaden gebroken.
De straf die hij onderging bracht ons vrede,
zijn striemen gaven ons genezing.
⁶ Wij dwaalden rond als schapen,
ieder zocht zijn eigen weg;
maar de wandaden van ons allen
liet de HEER op hem neerkomen.
⁷ Hij werd mishandeld, maar verzette zich niet
en deed zijn mond niet open.
Als een schaap dat naar de slacht wordt geleid,
als een ooi die stil is bij haar scheerders
deed hij zijn mond niet open.
⁸ Door een onrechtvaardig vonnis werd hij weggenomen.

Wie van zijn tijdgenoten heeft er oog voor gehad?

*Hij werd verbannen uit het land der levenden,
om de zonden van mijn volk werd hij geslagen.*

⁹ *Hij kreeg een graf bij misdadigers,
zijn laatste rustplaats was bij de rijken;
toch had hij nooit enig onrecht begaan,
nooit bedrieglijke taal gesproken.*

¹⁰ *Maar de HEER wilde hem breken, Hij maakte hem ziek.*

*Hij offerde zijn leven voor de schuld van anderen,
om zijn nageslacht te zien en lang te leven.*

En door zijn toedoen slaagde wat de HEER wilde.

¹¹ *Na het lijden dat hij moest doorstaan,
zag hij het licht en werd met kennis verzadigd.
Mijn rechtvaardige dienaar verschaft velen recht,
hij neemt hun wandaden op zich.*

¹² *Daarom ken Ik hem een plaats toe onder velen
en zal hij met machtigen delen in de buit,
omdat hij zijn leven prijsgaf aan de dood
en zich tot de zondaars liet rekenen.
Hij droeg echter de schuld van velen
en nam het voor zondaars op.*

“Geen groter liefde kan iemand hebben dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden.” (Joh 15, 13) Jezus levert het bewijs dat hij ons als zijn vrienden beschouwt, ook al zijn wij dat verre van waardig. Nee, aan onze verdienste zal het niet liggen. Wél aan Gods eindeloze liefdeskracht.

Hij neemt onze zonde op zich. Hij draagt onze ziekten. Onze wandaden komen op hem neer. ... Kan het nog verder gaan?

Jezus hoopt dat het verder gaat ... in ons ..., dat wij dat ‘lied van de lijdende dienaar’ willen blijven zingen – tegen alle beter weten in, en vooral: tegen alle gangbare maatschappelijke tendensen in.

Als wij straks voor het kruis zitten, brengen wij hem dan onze hulde: met een bloem, een kus, een liefdevol en dankbaar hart, maar bovenal met barmhartigheid, daden van tederheid.

Bidden we ook:

Psalm 31

Bij de Heer mag ik schuilen; een stevig huis, mij tot toevlucht.

² *Bij Jou, mijn God, mag ik schuilen;
bij Jou verbleek ik nooit.*

*In jòuw gerèchtigheid
bevrijd Jij mij.*

*3 Neig je òor naar mij.
Haast Je mij te hélpen.*

*Wees voor mij een stèrke rots;
een stevig huis, mij tot tòevlucht.*

*4 Want altijd ben Jij mijn vesting op ròtsgrond;
leiding, richting en sterkte – jouw Náam.*

5 Jij lost het verborgen net ròndom mij.

6 In jouw hand lèg ik mijn lèven.

7 Amen. Ik geef me òver!

8 Diep is mijn vréugde.

*9 Jij die mijn kleinheid kent, mijn zùchten,
Jij geeft ruimte àan mijn wègen.*

*10 Nu voel ik mij nog benauwd – wees mij genàdig.
Mijn oog teert weg; verdriet in keel en búik.*

*11 Mijn leven kwijnt in zorgen, mijn jàren in zùchten.
Mijn kracht begeeft het – moe in mèrg en bèen.*

*12 Voor mijn belagers ben ik tot smàad,
voor mijn vrienden tot verschrikking gewórden.
Wie mij ziet vlùcht van mij wèg.*

13 Liever ontlopen ze mij àls een dòde.

*14 Ja, de laster sluipt om mij hèn.
Ze fluisteren samen – angst over mij.
Ze smeden plannen tègen mij
om mij het leven tè benèmen.*

*15 Maar ik, ik vertrouw op Jòu, God;
ik zeg: "Jij bent mijn Gód.*

*16 Mijn tijden liggen ìn jouw h ànd;
uit de hand van mijn belagers bevrijd Jij mij."*

17 Laat schijnen jouw licht, want Jij hebt mij lief.

18 Laat mij niet verbleken, want ik róep Je.

*19 Doodsbleek zal worden wìe Jou weerståat
en leugenachtig spreekt over wìe intèger is.*

*20 Hoe goed wat Jij bewaart voor wie Jou àcht.
Voor wie het wil zien, voorzìe Jij het.*

*21 Jij herbergt hen in jouw vèilig licht,
beschermt hen tegen lïsten en l àster.*

- 22 *Gezegend ben Jij, Heer – wonder van Genade!
Ik ben veilig als een vésting.*
- 23 *Overhaast dacht ik: "Afgesneden bèn ik van Jòu."
Maar Jij hebt mijn roepen om hùlp gehòord.*
- 24 *Heb Hem lief!, alle Godgetròuwen.
Hij zegene en bewáre je.*
- 25 *Je hart weze stèrk en mòedig,*
- = *jullie allen die hòpen op de Hèer.*

zaterdag 4 april 2026 – Stille Zaterdag
(er is geen Liturgie op Stille Zaterdag, dus geen teksten voorzien)

En toen werd alles stil ...

Niets meer.

Niets meer?

Misschien wel het grootste dat ooit kon gebeuren! God die zelf het lot van de mens deelde en afdaalde tot in de dood. En God zou God niet zijn als hij het daarbij zou laten. Hij brak de banden van alle dood. Nooit zou die nog het laatste woord hebben! Een Mysterie van Léven om stil bij te staan, om stil bij te worden ...

Zo stil, dat we de dode naast ons nabij kunnen zijn; niet weglopen van zijn stilte, maar ook daar durven zijn – in navolging van Jezus.

En verder: wachten. – in hoop en vertrouwen op het Mysterie ...

Mijn stilte wordt lof ...

Psalm 65

*Mijn rechtvaardige dienstknecht zal velen rechtvaardig maken
door hun zonden te dragen.*

² *Mijn stilte is mijn lòf voor Jou,
God die in óns je wòonplaats hebt;
mijn gelofte zal ik vervullen voor Jòu,*
³ *Jij die alle gebeden hóort.*

Tot Jou mag komen elke beperkte mèn's,
⁴ *met ál wat ik misdèed;
mijn overtredingen zijn sterker dan mezèlf,
maar Jij zult mij weer héel maken.*

⁵ *Gezegend wie Jij nodigt te nàderen
en mag wónen in jouw vòorhof;
zij zullen verzàdigd worden
met het goede van jouw húis.*

⁶ *Ontzagwekkend geef Jij àntwoord,
Gód die mijn verlòssing bent,
hoop van de gehele wèrld,
zelfs van de kusten ver over zée.*

⁷ *Jij grondvestte de bergen door jouw kràcht,
omgórd met màcht;*

⁸ *Jij stilde het geraas van zeeën en gòlven,
het tumult van de vólken.*

- 9 *De bewoners van de àarde
staan vol ontzág voor jouw tèkenen;
Jij doet hen jùbelen,
van de ochtend tot de ávond.*
- 10 *Jij ziet om naar het land en bevlòeit het,
Jij maakt het overvlóedig vrùchtbaar;
jouw stroom gaat door de àkkers,
zo bereid Jij ze voor de óogst.*
- 11 *Je doordrenkt de voren, effent de klùiten,
doorweekt ze met regen en zégent het zàad.*
- 12 *Jij kroont heel het jaar met jouw gòedheid,
in jouw voetspoor is vrúchtbaarheid.*
- 13 *Velden en heuvels vloeien òver:*
- 14 *de weiden kléden zich met vèe,
de dalen tooien zich met gràan.*
- = *Ja, zij roepen en zingen van vréugde!*

zondag 5 april 2026 – Pasen
Handelingen 10,34a.37-43 + Psalm 118

³⁴ Daarop nam Petrus het woord en zei:

³⁷ 'U weet wat er in heel het Joodse land is gebeurd, hoe het begon in Galilea, hoe God, na de doop waartoe Johannes opriep, ³⁸ Jezus van Nazaret met de heilige Geest heeft gezalfd en met kracht heeft bekleed. Hij trok als weldoener door het land en genas iedereen die in de macht van de duivel was, want God stond Hem bij. ³⁹ Wij zijn de getuigen van alles wat Hij gedaan heeft, in het land van de Joden en ook in Jeruzalem. Zeker, ze hebben Hem gedood door Hem aan een kruishout te hangen, ⁴⁰ maar God heeft Hem op de derde dag weer tot leven gewekt en Hem aan de mensen laten verschijnen, ⁴¹ niet aan het hele volk, maar aan enkele getuigen die daartoe van tevoren door God waren aangewezen, aan ons namelijk, die samen met Hem gegeten en gedronken hebben nadat Hij uit de dood was opgestaan. ⁴² Hij heeft ons opgedragen daarvan getuigenis af te leggen en aan het volk bekend te maken dat Hij het is die door God is aangesteld als rechter over de levenden en de doden. ⁴³ Van Hem getuigen alle profeten dat iedereen die in Hem gelooft door zijn naam vergeving van zonden krijgt.'

Getuigenis afleggen is iets anders dan iets uitleggen. Dat laatste gebeurt met je verstand, het eerste met geheel je wezen. Getuigen kun je alleen wanneer je vervuld bent van iets.

Petrus is vervuld van de levende Heer. Hij leeft in hem (en dat kun je in wederzijdse richting lezen én terecht begrijpen). Hij verkondigt geen 'mens van ooit' – hoe goed ook, maar een realiteit van vandaag.

Als God kan binnendringen in die 'rots' (petrus = rots), dan hoeven wij, armtierige kiezelsteentjes, niet te wanhopen. Ook in ons woont de levende Heer!

Zalig wordt het wanneer wij van hem getuigenis afleggen met de concrete daden van ons leven.

Bidden we ook:

Psalm 118

*Dank de Heer, want Hij is goed.
Zijn liefde kent geen grenzen. Halleluja.*

- ¹ *Dank de Heer, want Hij is góed,
zijn liefde kent geen grénzen!*
- ² *Volk van God, kom en zing:
"Zijn liefde kent geen grénzen!"*
- ³ *Huis van mensen, kom en zing:
"Zijn liefde kent geen grénzen!"*
- ⁴ *Jullie die de Heer zoeken, kom en zing:*

"Zijn liefde kent geen grénzen!"

- 5 Vanuit mijn beklemming ríep ik
en jouw Woord gaf mij ádemruimte.
- 6 Jij staat bij mij; ik heb niets te vrèzen.
- 7 Jij bent mijn redder; bij Jou mag ik schúilen.
- 10 Doem drong zich op rondom míj
– ik heb het afgeweerd met jouw Náam.
- 15 Hoor de juichkreten over mijn rèdding.
- 17 Ik ben niet dood, nee, ik léef!
- Ik zal van jouw daden vertéllen,
19 Jou danken in de kring van de geméente.
- 21 Jou dank ik, Heer, Jij hebt mij verhòord,
Jij hebt mij héel gemaakt.
- 22 De steen door de bouwers áfgekeurd,
die steen is hóeksteen geworden.
- 23 Dat is het werk van de Hèer,
een wonder is het in onze ógen.
- 24 Dit is de dag dat de Heer zich laat erváren,
een dag van jubel en vréugde.
- 29 Dank de Heer, want Hij is gòed,
= zijn liefde kent geen grénzen!

maandag 6 april 2026
Handelingen 2,14.22-32 + Psalm 16

¹⁴ Daarop trad Petrus naar voren, samen met de elf andere apostelen, verhief zijn stem en sprak de menigte toe: 'U, Joden en inwoners van Jeruzalem, luister naar mijn woorden en neem ze ter harte.

²² Israëlieten, luister naar wat ik u zeg: Jezus van Nazaret is door God tot u gezonden, hetgeen gebleken is uit de grote daden en de wonderen en tekenen die God, zoals u bekend is, door zijn toedoen onder u heeft verricht. ²³ Deze Jezus, die overeenkomstig Gods bedoeling en voorkennis is uitgeleverd, hebt u door goddelozen laten kruisigen en doden. ²⁴ God heeft Hem echter tot leven gewekt en de last van de dood van Hem afgenomen, want de dood kon zijn macht over Hem niet behouden. ²⁵ David zegt immers over Hem:

"Steeds houd ik de Heer voor ogen,
Hij is aan mijn zijde, ik wankel niet.

²⁶ Daarom verheugt zich mijn hart
en jubelt mijn tong van blijdschap.
Vervuld van hoop rust mijn lichaam,

²⁷ want U zult mij niet overleveren aan het dodenrijk
en het lichaam van uw trouwe dienaar zal niet tot ontbinding overgaan.

²⁸ U hebt mij de weg naar het leven getoond,
uw nabijheid zal mij vervullen met vreugde." (Ps.16,8-11)

²⁹ Volksgenoten, u zult mij wel toestaan dat ik over de aartsvader David zeg dat hij gestorven en begraven is; zijn graf bevindt zich immers nog steeds hier. ³⁰ Maar omdat hij een profeet was en wist dat God hem onder ede beloofd had dat een van zijn nakomelingen zijn troon zou bestijgen, ³¹ heeft hij de opstanding van de messias voorzien en gezegd dat deze niet aan het dodenrijk zou worden overgeleverd en dat zijn lichaam niet tot ontbinding zou overgaan. ³² Jezus is door God tot leven gewekt, daarvan getuigen wij allen.

Petrus' getuigenis gaat door. De mijne ook? (Of ben ik er nog niet aan begonnen?) Hij weet zich in een traditie staan waarin God met zijn volk op weg gaat. En Petrus gaat mee, en hoopt vurig dat iedereen mee wil, want het wordt een weg ten Léven. Nee, onze God is geen God van doden, maar van levenden! Zelfs waar er menselijk gezien 'dood' is, wekt hij nog tot leven.

Ben ik 'opgewekt'? Misschien heb ik God nog te weinig binnen gelaten in mijn doodsheid?

Maar gedragen door de traditie – zo prachtig krachtig vertolkt in de Psalmen (hier bijzonder Psalm 16!) – zal ik schoorvoetend verder gaan ... en Léven (en dus ook léven geven)!

Bidden we ook:

Psalm 16

Mijn hart moge in kennis zijn met God. Halleluja.

- 1 Mijn God, mijn behòeder,
bij Jou vind ik beschütting.*
- 2 Mijn ziel zingt tot Jòu:
Jij bent mijn goed, mijn ál.*
- 3 Alle Godzoekenden zijn mij tot vriend,
4 maar wie àndere goden dienen
vermeerderen hun zòrgen.
Ik zal ze niet eren, niet nóemen.*
- 5 Mijn God, Jij schenkt Je aan mij:
een volle beker, een steunende hând.*
- 6 Jij meet mij ruimte van léven toe:
lieflijk en vervúllend.*
- 7 Ik loof Je, mijn God die mij ràad geeft
– zelfs 's nachts onderricht Je mij verbòrgen.*
- 8 Ik stel Jou altijd voor ógen;
ik wankel niet; Jij staat náast mij.*
- 9 Daarom heb ik vreugde in hart en zìel
en woont mijn lichaam in vrède.*
- 10 Jij geeft mij niet prijs aan de dóod;
wie Jou trouw is, gaat niet ten ónder.*
- 11 Jij wijst mij de weg ten lèven:
verzadiging van vrèugde,
veilig voedende wéidegrond,
= in jouw nabijheid – tot altijd.*